

Til § 2.

Bortset fra ændringer af redaktionel karakter svarer bestemmelsen til færdselslovens § 73 a.

Til § 3.

Ligesom efter den gældende lovgivning, jfr. færdselslovens § 73 a, stk. 1, skal en hyrevogn være indrettet til befordring af mindst 4 passagerer foruden føreren. Dette krav skyldes overvejende praktiske hensyn, idet hyrevogne meget ofte er udsat for at skulle befordre mindst 4 personer ad gangen. Indførelse af mindre hyrevogne vil således kunne resultere i en mindre effektiv udnyttelse af vognparken. Navnlig i forbindelse med telefonbestillinger, hvor der erfaringsmæssigt kun sjældent gives oplysning om, hvor mange passagerer, der skal beføres, vil det være til ulempe for publikum at indføre mindre hyrevogne. For bestillingskontorerne vil det medføre øgede udgifter dels til administration, dels til forgæves fremkørsel i tilfælde, hvor den anviste vogn viser sig ikke at have tilstrækkelig kapacitet.

Hvis bevillinger kunne udstedes til selskaber, sammenslutninger og lignende, ville et antal bevillinger sjældent eller aldrig blive ledige, og dermed ville nye ansøgere muligheder for at opnå bevilling blive forringet. Derfor, og da der i øvrigt ikke er nogen fordel forbundet med at drive hyrekørselsvirksomhed under stordriftsform, er den gældende ordning, hvorefter bevillinger kun kan udstedes til enkeltpersoner, opretholdt i forslaget.

I overensstemmelse med den gældende lov kan en bevilling ikke overføres til andre. Man har dog ment, at der i særlige tilfælde bør kunne gøres undtagelse herfra, f. eks. vil bevillingen kunne tillades overført til bevillingshaverens ægtefælle, såfremt denne har deltaget i virksomheden, og bevillingshaveren dør eller ægteskabet af anden årsag er ophørt.

Til § 4.

I modsætning til den gældende lov indeholder forslaget hjemmel til at stille nærmere angivne vilkår i bevillingen.

Vilkåret om, at bevillingshaveren skal have forretningssted i den kommune, hvor bevillingen er udstedt, indebærer, at bevillingshaveren, såfremt han ikke er tilknyttet et bestillingskontor, skal have telefon inden for kommunen, således at han kan modtage bestillinger på kørsel. Endvidere indebærer vilkåret, at en bevillingshaver fortrinsvis skal udnytte sin bevilling til kørsel for publikum i kommunens område. I tilfælde, hvor han får kørselsopgaver ud over kommunens område, skal han efter

endt kørsel, hurtigst muligt søge tilbage til sin kommune.

Den bevillingsudstedende myndighed får adgang til administrativt at tilbagekalde en bevilling i tilfælde, hvor den ikke udnyttes i tilstrækkeligt omfang. Det er en forudsætning for at kunne benytte denne tilbagekaldelsesadgang, at der i bevillingen er fastsat minimumskrav til bevillingens udnyttelse.

For at gøre det muligt at etablere en reservekapacitet af hyrevogne i kommuner, hvor efterspørgslen i perioder er væsentlig større end i den øvrige del af året, f. eks. på grund af sommerturisme og lignende, vil der kunne fastsættes vilkår i bevillingen om, at den kun må benyttes i sådanne perioder.

For at kunne sikre en rimelig betjening af publikum overalt i kommunen, herunder dens yderdistrikter, vil der i bevillingen kunne stilles vilkår om, at bevillingshaveren fortrinsvis skal betjene bestemte geografiske områder i kommunen, således at han, når han får kørselsopgaver, der fører ham uden for disse områder, hurtigst muligt skal søge tilbage hertil.

Navnlig i forbindelse med fastsættelsen af bevillingsantallet og i takstspørgsmål kan det blive nødvendigt for kommunalbestyrelsen at indkræve statistisk materiale fra bevillingshaverne. Der er derfor hjemmel til at stille vilkår herom i bevillingen.

Efter de gældende regler kan bevillingshavere, der udelukkende udfører hyrekørsel af særlig art, f. eks. kørsel med skoleelever, kørsel for institutioner, den såkaldte repræsentationskørsel (limousinekørsel) og kørsel for lægevagt, fritages for at opfylde de krav, der stilles til hyrevognes udstyr, samt fra kravet om tilslutning til et bestillingskontor. Derimod gælder de øvrige regler om hyrevognes indretning og benyttelse m. v. også for disse bevillingshavere, f. eks. skal de føre trafikbog.

Efter gældende lovgivning kan disse bevillingshavere når som helst – forudsat vognen forsynes med forskriftsmæssigt udstyr (taglygte, taksameter m. v.) – benytte bevillingen til almindelig hyrekørsel og kræve sig optaget i et bestillingskontor.

I lovforslaget har man udskilt disse specielle former for hyrekørsel fra den almindelige hyrekørsel. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger.

Udskillelsen bevirker, at virksomheder, der udfører specielle former for hyrekørsel, ikke længere automatisk har adgang til at udføre almindelig hyrekørsel blot ved at opfylde krav til udstyr m. v., idet dette efter forslaget forudsætter en helt ny bevilling.